

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2009/129

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer 2009/129 van:

A., wonende te **B.**, appellante, klaagster in eerste aanleg,
tegen

C., verpleegkundige, wonende te **D.**, verweerder in eerste
aanleg en in hoger beroep.

1. Verloop van de procedure

Appellante - hierna te noemen klaagster - heeft op 10 februari 2009 bij het Regionaal Tuchtcollege te 's-Gravenhage tegen verweerder - hierna te noemen de verpleegkundige - een uit tien onderdelen bestaande klacht ingediend. Bij beslissing van 10 februari 2009, onder nummer 2008 T 109, heeft dat college klaagster in de klachtonderdelen 1, 3, 6, 7, 8 en 10 niet-ontvankelijk verklaard en heeft het het onderzoek ten aanzien van de overige vier klachtonderdelen heropend en bepaald dat de verpleegkundige zal worden gevraagd zich over die klachtonderdelen uit te laten.

Klaagster is van die beslissing voor zover zij in de klachtonderdelen 1, 3, 6 en 10 niet ontvankelijk is verklaard tijdig in hoger beroep gekomen.

Op 19 januari 2010 heeft het Centraal Tuchtcollege de zaak buiten aanwezigheid van partijen in raadkamer behandeld.

2. Beoordeling van het beroep

2.1. Artikel 51 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) bepaalt dat ingevolge de bepalingen van hoofdstuk VII van die wet niemand andermaal kan worden berecht ter zake van enig in artikel 47, eerste lid van die wet bedoeld handelen of nalaten waaromtrent te zijnen aanzien een onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing is genomen. Nu klaagster de verpleegkundige verwijten maakt die gelijkloidend zijn aan eerder door de Inspectie voor de Gezondheidszorg aan het Regionaal Tuchtcollege jegens de verpleegkundige geuite en aan het Regionaal Tuchtcollege voorgelegde klachten en inmiddels onherroepelijk op genoemde klachten is beslist, heeft het Regionaal Tuchtcollege terecht het standpunt ingenomen dat de situatie van artikel 51 Wet BIG zich hier voordoet, voor wat betreft de in bedoelde beslissing aangegeven klachtonderdelen. Het beroepschrift van klaagster leidt niet tot een ander oordeel.

2.2. Een redelijke uitleg van artikel 66 Wet BIG brengt mee dat het Regionaal Tuchtcollege geen toepassing behoefde te geven aan artikel 66, eerste lid van de Wet BIG en aanstonds met overeenkomstige toepassing van artikel 66, vierde lid, Wet BIG zonder verder onderzoek in raadkamer een eindbeslissing kon geven strekkende tot niet-ontvankelijkheid van klaagster in haar oorspronkelijke klacht.

2.3. Het voorgaande betekent dat het beroep ongegrond is en wordt verworpen. Een redelijke toepassing van paragraaf 5 van hoofdstuk VII, Wet BIG brengt mee dat dat in dit geval kan geschieden in Raadkamer.

3. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven in raadkamer door: mr. K.E. Mollema, voorzitter, mr. R.A. van der Pol en mr.drs. R. Prakke-Nieuwenhuizen, leden-juristen en drs. D.A. Polhuis en P. van der Zee, leden-beroepsgenoten en mr. C.M.J. Wuisman-Jansen, secretaris en uitgesproken ter openbare zitting van 16 februari 2010, door mr. K.E. Mollema, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.